

Sygn. akt II KK 627/21

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **R. K.**

skazanego za przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 marca 2022 r.,
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt XVIII K (...),

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

p o s t a n o w i ł :

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 marca 2019 r., sygn. XVIII K (...), Sąd Okręgowy w W. uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres lat dwóch, oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora oraz nałożył na niego obowiązek naprawienia w części wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz C. sp. z o.o. w likwidacji kwoty 73 200 PLN.

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego. Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 19 maja 2021 r, sygn. akt II AKa (...) zaskarżony wyrok – w zakresie dotyczącym R. K. - utrzymał w mocy.

Od tego wyroku obrońca skazanego wniósł kasację w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, z racji podniesionego zarzutu bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez naruszenie prawa do rzetelnego procesu, do skutecznego środka prawnego i bezstronnego sądu mogących mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na orzekaniu w I instancji przez sędziego oddelegowanego na podstawie delegacji udzielonej przez Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego, która to delegacja daje możliwość jej odwołania w każdym momencie i rodzić może uzasadnione wątpliwości, co do rzetelności prowadzonego postępowania i wydanego orzeczenia, a nadto wobec rozpoznania wniesionych środków odwoławczych przez Sąd Apelacyjny, w składzie, którego zasiadał sędzia sprawozdawca powołany na stanowisko sędziego po przeprowadzeniu procedury konkursowej przez nową Krajową Radę Sądownictwa, co do legalności powołania, której wypowiadały się nie tylko sądy powszechne, ale również Sąd Najwyższy, a słuszność takiej oceny potwierdził również Europejski Trybunał Praw Człowieka i Podstawowych Wolności co powoduje, że sądy obu instancji były nienależycie obsadzone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przepis ten nie podaje przesłanek, od realizacji których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia. Nie ulega wątpliwości, że ta instytucja powinna mieć zastosowanie w sytuacjach jednoznacznie wyjątkowych, skoro wprowadza odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, przewidzianej w art. 9 k.k.w. Te zaś prawomocne wyroki korzystają z

domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Nadto potrzeba zastosowania wskazanej w art. 532 k.p.k. instytucji może też zaistnieć wówczas, gdy wystąpi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, widoczne wręcz *prima vista*. Samo jej wniesienie nie ma więc *ex lege* wpływu na wykonanie zaskarżonego nią prawomocnego rozstrzygnięcia. Nie stanowi zatem ani dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnych wyroków, ani nie wzrusza prawomocności zaskarżonego orzeczenia. Zauważyć też należy, że powodem wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie może być tylko (mniejsza, czy większa) dolegliwość dla skazanego związana z koniecznością odbywania kary. Rację mają komentatorzy, którzy stwierdzają, że „istotą umiejscowienia tej instytucji w postępowaniu kasacyjnym jest to, aby Sąd Najwyższy miał możliwość uruchomienia instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia wtedy, gdy chociażby pobieżna analiza zarzutów kasacji wskazuje, że prawomocne orzeczenie dotknięte jest tak poważnym uchybieniem, iż wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego” (zob. T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, 2008, s. 1117-1118; J. Matras, [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz pod redakcją K. Dudek, wydanie 2, s. 1193) .

Dokonując tego rodzaju , tak w istocie limitowanej przedmiotem niniejszego postępowania, oceny (która nie determinuje jeszcze, ani jakkolwiek określa tej ostatecznej, możliwej do przeprowadzenia dopiero po merytorycznym rozpoznaniu przedmiotowej skargi) i czyniąc to w kontekście podniesionych przez skarżącego okoliczności, nie można podzielić jego przekonania o tym, że z tego rodzaju sytuacją, która uzasadniałaby przerwanie wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku mamy do czynienia *in concreto*.

Podniesione przez obrońcę okoliczności, stanowiące uzasadnienie przedmiotowego wniosku, wobec swojej doniosłości i bardzo poważnych konsekwencji procesowych, wymagają rzetelnej i szczegółowej oceny, i to nie tylko w kontekście tych przywołanych przez niego okoliczności i uwarunkowań prawnych. To dopiero pozwoli rozważyć, czy rzeczywiście *in concreto* zaistniała wskazana przez obrońcę bezwzględna przyczyna odwoławcza o których mowa w przepisie art.439 § 1 pkt 2 k.p.k. Niewątpliwie zakres i charakter tej oceny przekracza ramy niniejszego postępowania. W oparciu o to co tylko przedstawiał obrońca - nie można tych kluczowych dla oceny samej kasacji okoliczności obecnie interpretować, aż tak jednoznacznie i w oparciu o to nieomal potwierdzić jej słuszność.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak wyżej.